

Ab Ekorosk Oy
Spituholmsvägen 90
68600 JAKOBSTAD

Viite
Hänvisning

Asia
Ärende

UTLÅTANDE OM MILJÖKONSEKVENSBESKRIVNINGEN
Utveckling av Storkohmo avfallsanläggning, Ab Ekorosk Oy, Karleby

1 UPPGIFTER OM PROJEKTET OCH MKB-FÖRFARANDET

Ab Ekorosk Oy har 12.6.2006 i egenskap av projektansvarig skickat i en bedömningsbeskrivning i enlighet med lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (MKB) (468/1994, ändring 267/1999) till Västra Finlands miljöcentral. Beskrivningen gäller utvecklingsprojektet för Storkohmo avfallsanläggning.

Syftet med projektet är att bygga ett nytt slutdeponerings- och hanteringsområde på den norra delen av den nuvarande avfallsanläggningen. Dessutom går projektet ut på att utveckla och utvidga verksamheten vid Storkohmo avfallsanläggning så att avfallshanteringen fungerar effektivt, de skadliga miljökonsekvenserna blir så obetydliga som möjligt och målen för avfallshanteringen uppfylls möjligast väl. Avsikten är att bygga slutdeponeringsområden för vanligt avfall, förorenade jordmassor och industrislam. Ytterligare är avsikten att även slutdeponering av specialavfall, såsom sjukhus- och asbestavfall skall fortsätta. Storkohmo avfallsanläggning skulle också vara ett möjligt alternativ som slutdeponeringsplats för den aska som uppstår vid energiåtervinning. Utvidgningsområdets yta med skyddszoner uppgår till maximalt ca 34 ha.

Projektansvarig Ab Ekorosk Oy
Spituholmsvägen 90
68600 JAKOBSTAD

Konsult Pöyry Environment Oy
Jaakonkatu 13
00621 VANDA

Syftet med miljökonsekvensbedömningen

Syftet med MKB-förfarandet är att främja identifiering, bedömning och iakttagande av de miljökonsekvenser som har betydelse för miljön i planeringen och beslutsfattandet och att samtidigt öka medborgarnas tillgång till information och möjligheter att delta. I MKB-förfarandet fattas inga beslut om projektet, utan avsikten är att producera mångsidig information till grund för beslutsfattandet. Enligt 6 § punkt 11 c) i förordningen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (268/1999) tillämpas MKB-förfarandet på avstjälningsplatser för kommunalt avfall eller slam, vilka är dimensionerade för minst 20 000 ton avfall om året.

Bedömningsprogrammet är den projektansvariges plan över vilka projekialternativ det finns, vilka miljökonsekvenser som utreds, med vilka metoder utredningarna utförs och hur bedömningsförfarandet kommer att ordnas. Utgående från utlåtandena och åsikterna som har lämnats in om bedömningsprogrammet utarbetas en miljökonsekvensbeskrivning i vilken presenteras uppgifter om projektet och projekialternativen samt en enhetlig bedömning av miljökonsekvenserna. På basis av utlåtandena och åsikterna som olika parter har lämnat in ger miljöcentralen sitt utlåtande, i vilket granskas hur innehållskraven på en bedömningsbeskrivning enligt MKB-förordningen har fullföljts. Bedömningsbeskrivningen och kontaktmyndighetens utlåtande om den bifogas till eventuella tillståndsansökningar och andra ansökningar som fordras för att genomföra projektet.

Alternativ som skall granskas vid miljökonsekvensbedömningen

Alternativ 1: Det nuvarande utfyllnadsområdet stängs. På utvidgningsområdet byggs deponeringsområden för ofarligt avfall, förorenade massor och industrislam. Deponeringen av annat specialavfall, t.ex. sjukhus- och asbestavfall, fortsätter också. Sorteringen av avfall fortgår som förut.

Alternativ 2: Såsom alternativ 1, men därutöver reserveras plats för mottagning och deponering av aska från förbränning av avfall efter år 2010.

I nollalternativet (projektet genomförs inte) stängs utfyllnadsområdet vid Storkohmo avfallsanläggning som nu är i bruk. Sorteringen av avfall på området fortsätter såsom tidigare och där byggs en omlastningsstation för kommunalt avfall. Deponeringen överförs till andra avstjälningsplatser i samarbete med andra avfallsföretag.

Planer, tillstånd och beslut som behövs för projektet

Utvidgningen av Storkohmo avfallsanläggning och hanteringsfunktionerna för förorenade jordmassor förutsätter miljötillstånd i enlighet med 28 § i miljöskyddslagen (86/2000). Till miljötillståndsansökan bör bifogas en miljökonsekvensbeskrivning och kontaktmyndighetens utlåtande över denna. Om avloppsvattnet skall behandlas i ett eget lokalt reningsverk, kommer även avfallsanläggningens avloppsvattenfrågor att beaktas i miljötillståndet. Om avloppsvattnet leds till det planerade nya reningsverket i Karleby stad, behövs ett avtal med Karleby vattenverk.

2 KUNGÖRELSE AV BEDÖMNINGSPROGRAMMET OCH HÖRANDE

Bedömningsbeskrivningen har kungjorts 15.6-11.8.2006 på den officiella anslagstavlan i Karleby stad och dessutom har den varit framlagd till påseende vid Karleby stads huvudbibliotek. Programmet har även funnits på webbadressen www.ekorosk.fi. Kungörelsen har publicerats i tidningarna Österbottningen och Keskipohjanmaa, vilka ges ut i området. Ett informations- och diskussionsmöte om resultaten från projektets miljökonsekvensbedömning hölls 27.6.2006 på stadshuset i Karleby. Utlåtanden om bedömningsbeskrivningen har begärts av Karleby stadsstyrelse, Österbottens TE-central, Mellersta Österbottens förbund, Länsstyrelsen i Västra Finlands län, Museiverket och Finlands naturskyddsförbunds Österbotten distrikt r.f. Sammanlagt 5 utlåtanden, men inga åsikter, har lämnats in till kontaktmyndigheten.

3 SAMMANDRAG AV UTLÅTANDEN OCH ÅSIKTER

Mellersta Österbottens förbund

I Mellersta Österbottens förbunds utlåtande konstateras att avfallshanteringen är en central del av samhällsstrukturen. Storkohmo avfallsanläggning har märkts ut som ett område för avfallshantering (ej) i skede 1 i landskapsplanen för Mellersta Österbotten. Detta innebär att landskapsplanen stöder bevarandet av avfallsanläggningens placering på dess nuvarande ställe. Förbundet bedömer på basis av de uppgifter som framlagts att utvecklingen av Storkohmo avfallsanläggning är ett mer motiverat alternativ när det gäller att uppfylla statsrådets krav än att transportera avfallet till avstjälningsplatser som ligger långt borta eller att anlägga en avstjälningsplats på en helt ny plats. Förbundet anser att den nu pågående processen är så omfattande att det är skäl att på en gång göra en tillräckligt stor reservering för utvidgning och utveckling av avfallsanläggningen.

Enligt förbundet beskriver bedömningsbeskrivningen på ett heltäckande och omfattande sätt projektets bakgrund och konsekvenserna för bl.a. områdes- och samhällsstrukturen, miljön och levnadsförhållandena för invånarna i närområdet. Förbundet anser också att informationen och möjligheterna till deltagande har varit tillräckliga. Sammanfattningsvis uppskattar förbundet att MKB-beskrivningen på ett tämligen täckande sätt beaktar utlåtandet som förbundet gav om bedömningsprogrammet bl.a. i fråga om de socioekonomiska effekterna som utvecklingen av avfallsanläggningen medför, närinvånarnas synpunkter samt frågor i anslutning till logistik och infrastruktur.

Förbundet anser att grunderna för att inte genomföra projektet (nollalternativet) inte presenteras i bedömningsbeskrivningen. Förbundet anser att alternativ 1 och 2 är bättre på grund av att de garanterar avfallshanteringens kontinuitet i verksamhetsområdet och skapar möjligheter för framtida utveckling. På basis av de uppgifter som har framförts anser förbundet att alternativ 1 för tillfället är den mest genomförbara lösningen. Exempelvis utveckling av avfallsförbränningstekniker, politiska beslut och andra ändringar i förhållandena kan dock ännu betyda att mottagning och slutdeponering av aska är en användbar lösning efter år 2010. Utgående från de uppgifter som har presenterats är det inte skäl att utsluta alternativ 2 från de närmste årens planer för Storkohmo avfallsanläggning. I den fortsatta planeringen bör man fördjupa sig i att förebygga och avlägsna de sociala och ekonomiska konsekvenserna samt miljökonsekvenserna och upplevda olägenheter som kom fram i bedömningsbeskrivningen.

Museiverket

I sitt utlåtande konstaterar Museiverket att det fortfarande inte framgår tydligt av bedömningsbeskrivningen vilka konsekvenser en trafikökning eventuellt har för kulturmiljön (s. 48 och 90). Den uppskattade trafikökningen på Såkavägen i samband med avfallsanläggningens olika utvidgningsalternativ är enligt beskrivningen 5 eller 9 % (alternativen 1 och 2). Museiverket uppmanar till att styra bort trafiken till avfallsanläggningen från väg nr 17975 mellan Såka och Storkohmo samt att även i övrigt undvika sådana trafikarrangemang som kan försämra kulturlandskapet i Såka by och i synnerhet i Rasmusområdet. I övrigt har Museiverket inget att anmärka om projektet.

Österbottens TE-central, fiskerienheten

I egenskap av fiskerimyndighet har fiskerienheten vid TE-centralen i sitt utlåtande koncentrerat sig på Ab Ekorosk Oy:s planer till den del de kan antas påverka vattendragen. Fiskerienheten vid TE-centralen anser att bedömningsbeskrivningen är behörig. Enligt utlåtandet är det skäl att reningen av avlopps- och lakvattnen är av så hög klass som möjligt, helst bör vattnet i framtiden föras till det nya avloppsreningsverket, där det är möjligt att ordna en trygg avloppsvattenrening. I utlåtandet konstateras att i synnerhet slammet från läderindustrin innehåller mycket giftiga metaller som absolut måste hindras från att läcka ut i vattendragen. TE-centralen anser att Perho ås fiskeriekonomiska betydelse är lätt underskattad i beskrivningen, eftersom yrkesmässigt fiske av nejonöga fortfarande bedrivs i deltaområdet och TE-centralen anser att Perho å är ett prioriterat vatten för utveckling av fiskerihushållningen.

Karleby stad

I sitt utlåtande konstaterar Karleby stad att bedömningsbeskrivningen för projektet är omfattande och grundlig och erbjuder ypperliga möjligheter till att uppskatta projektets miljökonsekvenser. Enligt staden är projektets miljökonsekvenser till sin omfattning sådana att projektet är lönsamt och att det således bör genomföras. Den planerade förlägningsplatsen för projektet i närheten av den nuvarande avstjälningsplatsen har enligt staden visat sig vara utomordentlig, förutsatt att man i den fortsatta planeringen fäster särskild uppmärksamhet på de aspekter som har kommit fram i bedömningsbeskrivningen (bl.a. lukt och trafik).

I utlåtandet konstateras att tidtabellen i relation till projektets omfattning var ganska utmanande, men att koordineringen under arbetets förlopp samt utnyttjandet av befintligt bakgrundsmaterial skapade goda förutsättningar för att utarbeta miljökonsekvensbeskrivningen. Enligt Karleby stad beaktades i tillräcklig utsträckning programmet och de utlåtanden som har avgetts om det. Enligt utlåtandet erbjöd miljökonsekvensbedömningsprocessen i tillräcklig utsträckning deltagande, information och växelverkan. Staden konstaterar att vissa brister i bedömningsbeskrivningen bör beaktas i den fortsatta planeringen och i synnerhet i samband med utarbetningen av tillståndsansökan, för att bakgrundsmaterialet och utredningarna skall kunna anses vara tillräckliga. Enligt utlåtandet är strömförbindelsen till Patamäki grundvattenområde, arrangemangen och alternativen för avledande av avstjälningsplatsvatten samt mottagning och behandling av slam från läderindustrin och minimering av luktolägenheterna från dessa funktioner med hjälp av bästa tillgängliga teknik sådana aspekter som bör beaktas. Det bör också föras tillräckliga uppgifter om de förorenade jordmassor som tas emot på området, deras egenskaper, kvalitet och mängd, så att det är möjligt att fastställa ett korrekt mottagningsområde för detta ändamål. Härvid bör särskild uppmärksamhet fästas vid att lagstiftningen utvecklas.

I utlåtandet konstateras att om aska tas emot på området, bör nödvändiga förutredningar och analyser med avsikt på olika asktypers kvalitet och återvinningsbarhet vara tillgängliga. I fråga om återvinning av aska bör man ta hänsyn till sådana faktorer som ansluter sig till eventuella framtida beslut och lagstiftningens utveckling när det gäller återvinning av aska i markbyggande. För återvinning av deponigaser bör man även aktivt söka möjliga återvinningsobjekt. I planeringen av trafikrutterna bör man ta hänsyn till de mest olycksbenägna platserna, såsom väganslutningar och korsningar samt hastighetsbegränsningarna längs avfallsanläggningens transportrutter. I utlåtandet förutsätts till slut att Ekorosk aktivt söker lösningar på att deponera bioavfall som uppstår under servicepauser på Storkohmo.

Finlands naturskyddsförbunds Österbotten distrikt

I sitt utlåtande konstaterar Finlands naturskyddsförbunds Österbotten distrikt att ställningstagandena till bedömningsprogrammet har iakttagits väl. Enligt naturskyddsförbundet finns dock vissa brister i bedömningsbeskrivningen. I samband med konsekvenserna för landskapet påpekas att om de omgivande skogarna bevaras, kommer avfallsanläggningen inte att synas till bostads- och åkerområdena. Naturskyddsförbundet anser att detta antagande är gynnsamt för sökanden och frågar därför om sökanden har utrett möjligheten att anskaffa skyddande skog i området runt verksamheten i sin ägo i syfte att hindra utsikt och buller.

Om behandling av industrislam konstaterar naturskyddsförbundet att deponering av avfallsslam från läderindustrin i en gammal bassäng som har tätats med plast inte representerar bästa tillgängliga teknik. Av beskrivningen framgår inte om det är fråga om en bassäng som uppfyller bestämmelserna i den nuvarande lagstiftningen. Om behandlingen av förorenad jordmassa konstateras i utlåtandet att sökanden inte har fattat beslut om reningsmetoder, efteranvändning eller slutdeponering. Det är omöjligt att ge utlåtande om den teknik och de kemikalier som används samt om behandlingen av lakvatten och rejektivätskor som uppstår i reningen, eftersom de förblir oklara. I utlåtandet konstateras att det inte heller framgår vad som händer med tvättvattnet som blir kvar i de tvättade marksubstanserna. Om vattenbehandlingen konstateras att det inte framgår av beskrivningen vilka skadeämneshalter som satsreningsverkets och sedimenteringsbassängernas slam innehåller och var slammet slutdeponeras.

I samband med behandlingen av aska och damspridningen konstaterar naturskyddsförbundet att det inte framgår av beskrivningen om det uppstår lakvatten från bevattning av askan och om det å sin sida ökar behovet av att behandla avloppsvattnen vid anläggningen. Det har heller inte uppskattats om tungmetaller och organoklorföreningar som finns i dammet eventuellt transporteras ut i grundvattnet. I anslutning till bioavfallet konstateras att beskrivningen inte motiverar behovet av att ta emot bioavfall under några veckor per år. I utlåtandet konstateras till slut att det av beskrivningen inte framgår om deponigaserna skall återvinnas på något sätt.

4 KONTAKTMYNDIGHETENS UTLÅTANDE

Projektbeskrivning

I bedömningsbeskrivningen ges tillräckliga uppgifter om projektet, dess syfte, planeringskede och olika alternativ, i vilka även ingår alternativet att inte alls genomföra projektet. Behovet av projektet och projektets mål har motiverats väl; utgångspunkten för projektet är deponering av avfall som inte lämpar sig för återvinning på ett slutdeponeringsområde som uppfyller kraven. De alternativ som presenteras är från detta perspektiv genomförbara. Projektelheten innehåller med avsikt på bedömningen vissa osäkerhetsfaktorer. Under MKB-förfarandets förlopp fanns ännu inga säkra uppgifter om möjligheten att behandla avlopps-

vattnen vid Karleby stads nya reningsverk eller om behandlingstekniken för avloppsvattnen vid avfallsanläggningen. Det har presenterats eventuella alternativ för och antaganden om skadeämnena i de förorenade jordmassorna och om behandlingsmetoderna för detta, såsom även om mängden aska som uppstår i avfallsförbränningen, askans kvalitet och egenskaper. Projektets viktigaste egenskaper, tekniska lösningar och beskrivning av verksamheten har dock presenterats tillräckligt detaljerat, för att det skall vara möjligt att identifiera betydande miljökonsekvenser.

I den fortsatta granskningen av projektet bör det läggas fram uppgifter om de förorenade jordmassorna och om askan som uppstår vid avfallsförbränningen, om massornas och askans kvalitet, egenskaper och mängder, vilket å sin sida påverkar behandlingstekniken, återvinningsmöjligheterna och slutdeponeringen. Då bör man även ta hänsyn till på vilket sätt ovan nämnda funktioner påverkar vattenbehandlingen. Miljökonsekvenserna har bedömts under projektets hela livslängd från byggandet till att verksamheten avslutas. Enligt antaganden pågår verksamheten på slutdeponeringsområdet i 30 år.

I bedömningsbeskrivningen presenteras projektets läge och markanvändningsbehov. Ytterligare utreds projektets och projektalternativens förhållande till markanvändningsplanerna tillräckligt väl. I den gällande generalplanen har den nuvarande avfallsanläggningen anvisats till ett avstjälningsplatsområde (EK). Områdesreserveringen sträcker sig delvis också till utvidgningsområdet. Största delen av utvidgningsområdet är förlagt till ett jord- och skogsbruksdominerat område (M) i generalplanen. För att markanvändningsplanerna skall vara enhetliga med utvidgningsplanen för Storkohmo, bör man i delgeneralplanen som för tillfället görs upp för bybebyggelsen i Karlebyområdet se över den gällande generalplanens områdesreservering så att den motsvarar landskapsplanen och projektplanerna samt även beakta en eventuell utvidgning av avfallsanläggningen vid planering av vägsträckorna längs riksväg 8.

I bedömningsbeskrivningen finns en heltäckande beskrivning av de olika projektalternativens förhållande till väsentliga planer och program som gäller nyttjandet av naturresurserna och miljövården, såsom de riksomfattande målen för områdesanvändningen, den riksomfattande avfallsplanen och den nationella bioavfallsstrategin.

I bedömningsbeskrivningen presenteras de viktigaste anslutande projekten, som direkt kommer att påverka avfallsanläggningens verksamhet (projekten för återvinning av kommunalt avfall som energi, planerna för riksväg 8, avloppsreningsverket i Karleby) och å andra sidan de planläggningsprojekt, som utvidgningen av avfallsanläggningen kan påverka. Uppgifter om planer, tillstånd och beslut som fordras för att genomföra projektet har presenterats på behörigt sätt. I beskrivningen presenteras en preliminär tidtabell för projektet, enligt vilken MKB-förfarandet, byggplanen och miljötillståndsansökan blir färdiga under år 2006. Avsikten är att byggandet inleds redan under år 2006 och att utvidgningsområdet tas i bruk efter att det har blivit färdigt.

Behandling och jämförelse av alternativen

De olika alternativen för att genomföra projektet har placerats i samband med det nuvarande avstjälningsplatsområdet och i bedömningsbeskrivningen presenteras tillräckliga motiveringar för att det inte finns andra placeringsalternativ med i granskningen. Konsekvensgranskningen innehåller tekniska alternativ för behandlingen av förorenade jordmassor och avstjälningsplatsvatten. Alternativen har behandlats tillräckligt jämligt med beaktande av att det inte ännu i bedömningsskedet fanns detaljerad planeringsinformation om alla planerade verksamheter. Projektalternativens konsekvenser har jämförts med hjälp av en matris, som i enlighet med utlåtandet om bedömningsprogrammet innefattar alternativen för be-

handling av avstjälningsplatsvattnen. Med hjälp av denna jämförelsemetod är det möjligt att få en helhetsbild av de olika alternativens konsekvenser och deras betydelse.

Utredning av konsekvenserna och deras betydelse

Beskrivningen av miljöns nuvarande tillstånd har preciserats på det sätt som förutsattes i utlåtandet om bedömningsprogrammet. Gränserna för verkningsområdena är motiverade och ändamålsenliga. Utredningarna om miljökonsekvenserna har riktats till betydande konsekvenser med avsikt på projektet. Bedömningarna som baserar sig på utredningarna och redan existerande material är tillräckligt grundliga för att man skall få en uppfattning om de olika alternativens miljökonsekvenser. Uppgifter om de metoder som har tillämpats i miljökonsekvensbedömningen och antaganden i anslutning till dem har presenterats tillräckligt, även uppgifterna om vem som har gjort utredningarna och deras kompetens kommer fram.

Konsekvenser för yt- och grundvattnen

I bedömningsbeskrivningen ges uppgifter om vattenkvaliteten och belastningen i Såkabäcken, för att de olika alternativens konsekvenser skall kunna jämföras med nuvarande situation. I samband med Perho å bör det konstateras att yrkesmässigt fiske av nejonöga fortfarande bedrivs i deltaområdet och Perho å anses vara ett prioriterat område i fråga om utvecklingen av fiskerihushållningen.

Om vattenbehandlingsmetoderna konstateras att de väljs i nollalternativet så att belastningen inte ökar, utan den ligger högst på nuvarande nivå. I alternativ 1 kommer belastningen från avstjälningsplatsområdet sannolikt att öka jämfört med i dag, men vattnet från avstjälningsplatsen kommer att behandlas så att tillståndsenliga reningsresultat uppnås, varvid belastningen på vattendragen inte uppskattas öka i någon avsevärd utsträckning jämfört med i dag. Om man börjar deponera aska från avfallsförbränning (ALT 2) på området, kan halterna av skadliga ämnen i ytvattnen från utvidgningsområdet avsevärt öka. I beskrivningen konstateras att avstjälningsplatsvattnet kommer att behandlas så att ett tillräckligt reningsresultat uppnås. Belastningen av avstjälningsplatsvattnet som leds ut från det nya avloppsreningsverket som byggs i Karleby har inte uppskattats i detta sammanhang, utan den kommer att definieras i miljötillståndet för reningsverket. I samband med tvättning av förorenade massor konstateras att tvättvätskan som har använts till slut förs för behandling till en anläggning som har behandlingstillstånd.

Alla alternativ innehåller antaganden och variabler både vad gäller belastning på vattendragen och vattenbehandlingsteknik och inga noggrannare belastningsvärden har framförts för närsalter, salter och metaller. Om vattenbehandlingen uppnår den nivå som senare fastställs i tillståndsvillkoren, kan man anta att de olika projekialternativen i normalförhållanden inte medför några betydande skadliga konsekvenser för ytvattenkvaliteten och därifrån vidare för organismerna.

I fråga om grundvattnen har beskrivningen av det nuvarande tillståndet kompletterats i enlighet med utlåtandet om bedömningsprogrammet. I utlåtandet om bedömningsprogrammet begärdes dessutom uppgifter om vattenståndet både på avstjälningsplatsområdet och i Patamäki grundvattenområde samt en noggrannare utredning om de vattenledande skikten mellan dem, varvid man kan uppskatta hur förändringar i vattenytan på grund av vattenuttag eventuellt kan påverka transporten av skadeämnen till grundvattenområdet exempelvis vid olycksituationer. Arbetet med att installera rör för grundvattenobservation var ännu inte färdigt när bedömningsbeskrivningen utarbetades. I den fortsatta behandlingen av pro-

jektet bör man beakta den eventuella strömförbindelsen mellan Patamäki grundvattenområde och avstjälningsplatsområdet på basis av uppgifterna från borringarna och grundvattenutredningen. Nya punkter för grundvattenundersökning bör införas i kartan över undersökningspunkter. I övrigt kan bedömningsbeskrivningens konsekvensbedömning av grundvattnen anses vara tillräcklig.

Konsekvenserna för växtligheten, organismerna och den naturliga mångfalden

Det nuvarande tillståndet i områdets natur har beskrivits på behörigt sätt. Efter beräkningarna som framförs i beskrivningen har det skett förändringar vad gäller mängden måsfåglar på området. Eftersom mängden bioavfall avsevärt har minskat har också antalet måsar på området minskat under de senaste åren. I bedömningsbeskrivningen konstateras att naturutredningen som utfördes i maj 2006 visar att växtligheten på det planerade utvidgningsområdet inte kan anses vara exceptionellt värdefull. I närheten av projektområdet finns heller inga områden som hör till nätverket Natura 2000, skyddsområden fredade med stöd av naturvårdslagen eller objekt som har särskilda naturvärden. I konsekvensbedömningen konstateras motiverat att projektet inte kan anses inverka skadligt på ovan nämnda områden eller värdefulla livsmiljöer enligt naturvårdslagen, vattenlagen eller skogslagen eller på levnadsförhållandena för arter enligt fågeldirektivets bilaga I och habitatdirektivets bilaga VI (a) eller på livsmiljöerna för hotade artbestånd.

Bedömningsbeskrivningen innehåller en beskrivning av de djur som drar nytta av avstjälningsplatsen samt om de skador som djuren förorsakar samt metoderna för att lindra skadorna. Som kompletterande uppgift kan nämnas att Lemminkäinen dagbrott fungerar som rast- och övernattningsområde för måsarna som besöker avstjälningsplatsen. I detta sammanhang kunde även granskas behovet av att förgifta råttorna med beaktande av den naturliga minskningen i och med att verksamheten vid avfallsanläggningen utvecklas.

Konsekvenser för luftkvaliteten och klimatet

Konsekvensbedömningen om dammspridningen kan anses vara ändamålsenlig. I fråga om deponigaserna bör man i framtiden granska eventuella alternativ för återvinning.

Konsekvenser för människans hälsa, levnadsförhållanden och trivsel

Konsekvenserna för människan har bedömts på ett heltäckande sätt. Existerande undersökningssinformation och myndigheternas åsikter har kompletterats med en luktgallup som utfördes på projektets verkningsområde. Utöver vid behandling av industrislam uppstår lukt dessutom av bioavfallet som förs till Storkohmo avfallsanläggning under sommardriftstopp vid Stormossens biogasanläggning samt från behandlingen av oljehaltiga jordmassor och andra förorenade massor. I bedömningsbeskrivningen konstateras att de tillfälliga luktolägenheterna från behandlingen av industrislam kommer att hållas på nuvarande nivå eller minska från den nuvarande. I synnerhet när det gäller luktolägenheterna av slammet från läderfabrikerna bör man dock sträva efter att hitta effektiva lindringsmetoder. Under sommardriftstopp vid Stormossens anläggning kommer mängden bioavfall som förs till Ekorosks avfallsanläggning att minska i framtiden. Man bör dock sträva efter att minimera lukten vid mottagning av bioavfall med olika tekniska åtgärder (t.ex. övertäckning) eller genom att söka helt nya lösningar för deponering.

I bedömningsbeskrivningen presenteras förändringarna i trafikmängderna och trafiksäkerheten som projektet medför samt riskerna för olyckor. Trots att trafikolyckorna inte upp-

skattas öka avsevärt på grund av projektet, bör dock de olika projektens gemensamma effekter beaktas i synnerhet vid olycks känsliga punkter och i planeringen av lättrafikleder.

Konsekvenser för landskapet och kulturmiljön

Landskapsgranskningen bör utökas med konsekvenserna och eventuella åtgärder för att lindra dem i det fall att det utförs kraftiga avverkningar i skogsområdena runt projektområdet. I bedömningsbeskrivningen konstateras att projektet inte har någon avsevärd inverkan på den värdefulla kulturhistoriska miljön av riksintresse i Såka. Dessutom konstateras att om genomföringen av projektet medför mera trafik i Såkaområdet, kan detta försämra landsbygdslandskapets värden en aning. I den fortsatta planeringen av projektet bör man dock försöka leda bort trafiken från vägen mellan Såka-Storkohmo och även i övrigt undvika sådana trafikarrangemang som försämrar kulturlandskapet i Såka by och i synnerhet i Rasmusområdet.

Undantagssituationer och risker

I bedömningsbeskrivningen beskrivs på ett heltäckande sätt både undantagssituationerna som avfallshanteringen medför och riskerna av miljön samt åtgärderna i syfte att förebygga dessa risker.

Deltagande

För medborgarna och intressegrupperna har det ordnats evenemang för allmänheten både efter att bedömningsprogrammet och bedömningsbeskrivningen blev färdiga. Dessutom har den projektansvariges webbsidor försett allmänheten med information och även möjlighet att ge respons om projektet. Kontaktmyndigheten har inte fått en enda åsiktsyttring om bedömningsbeskrivningen; en bidragande orsak kan vara att beskrivningen lades fram och de allmänna evenemangen inföll under sommarmånaderna. Växelverkan inom ramen för bedömningsförfarandet kan dock anses vara tillräcklig.

Rapportering

Bedömningsbeskrivningen har rapporterats på ett högklassigt sätt och de aspekter om rapporteringen som kontaktmyndigheten har framfört i utlåtandet om bedömningsprogrammet har beaktats. Beskrivningen innehåller ett tydligt sammandrag, i vilket framförs de viktigaste huvudpunkterna om projektet, de olika alternativens miljökonsekvenser och åtgärderna för att lindra konsekvenserna.

Sammandrag

Bedömningsbeskrivningen har utarbetats på basis av bedömningsprogrammet och kontaktmyndighetens utlåtande och den uppfyller kraven på innehåll enligt MKB-lagen och – förordningen. Bedömningsbeskrivningen kan anses vara tillräcklig under förutsättning att preciseringarna som kontaktmyndigheten framför i detta utlåtande beaktas i den fortsatta behandlingen av projektet.

5 UTLÅTANDE LÄGGS FRAM TILL PÅSEENDE

Miljöcentralen skickar sitt utlåtande för kännedom till dem som har gett utlåtande. Dessutom läggs utlåtandet fram till påseende för allmänheten under en månads tid under tjänstetid på Karleby stads officiella anslagstavla samt i huvudbiblioteket. Kontaktmyndigheten skickar kopior av utlåtandena till den projektansvarige. Originalhandlingarna uppbevaras vid Västra Finlands miljöcentral.

Direktör	PERTTI SEVOLA Pertti Sevola
Projektchef	MARTTA YLILAURI Martta Ylilauri
Avgift	5 750 €

Fastställande av avgift och sökande av ändring i avgiften

Avgiften har fastställts enligt 8 § i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) och miljöministeriets förordning om de regionala miljöcentralernas avgiftsbelagda prestationer (1237/2003). Enligt lagen om grunderna för avgifter till staten får ändring inte sökas i ett beslut som gäller avgift. En betalningsskyldig som anser att ett fel har begåtts vid fastställande av avgiften kan däremot skriftligen yrka på rättelse av avgiften hos Västra Finlands miljöcentral inom sex månader från att avgiften påfördes.

FÖR KÄNNEDOM

De som har gett utlåtande
Miljöministeriet
Finlands miljöcentral + 2 exemplar av bedömningsbeskrivningen